

236

Διαθήκη

φ. 133^{Γ-Υ}

/ [ ]κατον εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682 Ἰουνίου 11/ τὴν
σήμερο / Φ 137

/ [.....]νις μισέρ Ἰάκωβος Γοργογύρης εὕρισκόμενος καὶ καθεζόμενος ὑγιῆς
καὶ / [σῶ]ος εἰς ὅλες του τίς αἰσθήσεις μὰ κατὰ τὸ ἀνθρώπινο συνλογιζόμενος τὸ
πῶς / οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων ἔχειν ν' ἀλλάξῃν ἄλλη ζωὴ πάρεξ νὰ πλερώσῃ τὸ κοινὸ
χρέος τοῦ / θανάτου ἐθέλησεν νὰ πράξῃν τὴν μπαροῦσαν διαθήκη διὰ νὰ κυβερνήσῃν
/ λέγειν τὸν ἀδελφόν του μισέρ Πόλο καθὼς ἤθελε κυβερνήσῃν καὶ ὅλαν του τὰ
ἀνήψια / σ' ἐκεῖνο ποῦ τοῦ ἐφάνη τινὸς πολὺ τινὸς ὀλίγον ὥσάν κόπος του ὅπου
ἦτανε τὰ τί / ποτές του λοιπὸν ἀρχίνζοι ἐστοντας καὶ νὰ κάμω γράμμα νοταρικὸν
καὶ χον / κέτιν στοῦ καδῆ νὰ χαρίσῃν τῶν παιδιῶ τῆς ἀδελφῆς του τῆς ποτέ κερά
Ἀννούσας / Γεωργιλᾶ καὶ Εἰρήνης μερικὰ τίποτας ζῶα χοντρά περιβόλεον λεγό-
μενον Ρου / δίες ἀμπέλιο ἐμισὸ στὸν Ἀγιον Θαλλάλαιον ἀμπέλιο στὶς Ἐγγαρές
ὁμολογί / ες καὶ πᾶσαν ἄλλο ὅπου δηλοῖ τὸ ἐκεῖνο γράμματι καὶ χονγγέτιν τὰ ὅποια
πράματα / κινητὰ καὶ ἀκίνητα τῆς ὥρας τίς τὰ ἐπαράδωσεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τος
καὶ τὰ κά / νου ζάπτιν ὥσάν πράματα ἐδικάν τος καὶ χάρισμάν τος πάλιν τὴν σή-
μερον τὰ βεβαι / ὦνω καὶ τὰ στερεώνω πῶς εἶναι οὕτως ἡ ἀλήθεια ἀλλὰ διὰ νὰ κάμη
καὶ μερικὴν κυ / βέρνησιν πρὸς τὸν μπροσειρησμένον ἀδελφόν μισέρ Πόλον θέλει
ὅτιν τὸ χωράφι / σύνμπλιο μαστρὸ Μάρκου Φακίνου τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ τὴν Γλέντα
Μαραθάκαινα / νὰ εἶναι μετὰ τὸν θάνατόν του ἐδικόν του νὰ τὸ τρώγῃν καὶ νὰ τὸ
χαίρεται καὶ μετὰ τὸν θάνα / τον τοῦ αὐτοῦ μισέρ Πόλου νὰ στρέφεται εἰς τὰ χέ-
ρια τῆς θυγατρὸς τῆς ποτέ του ἀνηψιάς / τῆς Φρατζικίνας Αἰνκατερίνας εἰ δὲ καὶ
ἀποθάνει κατὰ τύχη ἢ αὐτὴν Αἰνκατερίνα / πριχοῦ τοῦ ἀποθάνει ὁ αὐτὸς μισέρ
Πόλος νὰ πηγαίνει εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς / τῆς τῆς Ἑλενας ὥστε λοιπὸ γροι-
κᾶται διορισμένον τὸ παρὸν χωράφιον ἔτιν τὸ / ἀμπέλιο εἰς τὸ Ἀγερσανὶ τὸ ἔχειν
ἀγορὰ ἀπὸ τὴν Μαργαρίτα Βαγιάννη νὰ εἶ / ναι καὶ αὐτὸν τοῦ ἰδίου Πόλου νὰ τὸ
κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται πλὴ μετὰ τὸν θάνατόν / του τοῦ αὐτοῦ μισέρ Ἰάκωβου
ἀφήνῃ δὲ καὶ μιὰ πρόθεσιν στὴν κυρία τῇ Μητρό / πολῇ διὰ ψυχικὴν κυβέρνησιν
διατὶ λέγειν πῶς δὲν ἔχειν ἄλλο τίποτας στὴν / ἐξουσίαν του ἢ στὸν χέριν του μήτε
ἄσπρα μήτε ἀσήμι μήτε μάλαμα μήτε ἄλλο / ἐπειδὴ ὅλα τὰ ἐχάρισεν καὶ τὰ ἐμοί-
ρασεν σὲ πολλὰ μέρη εἰς τὰ ἀνήψιαν του τὰ / δύο ὅπου διὰ τὸ παρὸν κάθεται μαζί τος
δὲν ἔχουν νὰ δώσου τινὸς ἀπιλογίᾳ ὡ / σάν τὸν εὖρη θάνατος ἢ καὶ ἄλλοῦ εὕρεθῃν.

τάρεξ τὴν ψυχὴν τοῦ εἰς χεῖρας Θεοῦ πλήρη / τεῖ καὶ λέγειν ὅτιν τὰ τρία τοῦ
 ἀνήψια τῆς προειρημένης τοῦ ἀδελφῆς κερά 'Αννού / σας τὰ παιδιά [[κυρία]] κυρία
 Κυριακὴ Κόκκαινα καὶ Γεωργιλᾶς καὶ 'Ερήνη διὰ τὲς / χάρες καὶ δωρεὰς ὅπου σ' αὐτὰ
 ἤκαμε νὰ κάμου καὶ αὐτὰ τοιούτην δωρεὰ / πρὸς τὸν θεῖον τοῖς μισέρ Πόλο ἢ μὲν
 κυρία Κυριακὴ νᾶναι κρατημένη νὰ / τοῦ δίνῃ τὸν κάθεν χρόνον μιγάδι μόδια τέσσερα
 ἐλεύθερα ἀπὸ τὴν ἀφεν / τία καὶ πουκάμισαν δύο παπούτζια ζευγάρια δύο καὶ μία
 φορεσιὰ μπου / χαέρενη σὲ κάθεν χρόνους δύο καὶ ὁ Γεωργιλᾶς ὁ ἀδελφός τῆς κρασί
 μίστα / τα εἴκοσιν καὶ ἡ 'Ερήνη ἕτερον κρασὶν μίστατα τριάντα παστρικὸ ἀπὸ μαν-
 κα / νίτην καὶ ἐλεύθερον ἀπὸ τὴν ἀφεντία καὶ φορεσιὰ μπουχαέρενη μία σ[ὲ κάθεν]
 / δύο χρόνους καὶ δύο γρόσια γιὰ ψοῦνος τοῦ ὁ κάθε εἰς τοῖς ἓνα τὸν κάθεν χρόνο
 [...] / νὰ τοῦ τὰ δίδῃ τὰ δύο ρεάλια καὶ τὸ κρασί καὶ τοῦτον τὸ δόσιμον καὶ χρέος
 νᾶναι [.....] / ζῇ εἰ δὲ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοῦ μισέρ Πόλου μένου καὶ αὐτὰ
 τὰ παιδιά ἐλεύθερα / ἀπὸ αὐτὴν τὴν δωρεὰ. Οὕτως ἔστερξαν καὶ ἐμείνασιν ἔμπροσθε
 εἰς τοὺς ὑπογεγρα / μμένους μάρτυρες ὁμνέγοντας εἰς τὸ θεῖο καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον
 νὰ μὴν ἔβγῃ [ ] / ἀπὸ τὴν αὐτὴν ὑπόσχεσιν ἔτιν λέγειν καὶ βεβαιώνει καὶ ὁ
 μισέρ Πόλος ὅτιν ὅσα ἤκαμε / διὰ τῆς διαθήκης τοῦ ὁ ποτέ τοῦ πατέρας πρεσβύ-
 τερος εἰς τὲς ἀδελφές τοῦ τ[.....] / δύο καὶ ὅσαν ἤκαμε ἢ μητέραν τοῦ ἢ πρεσβυ-
 τέρισσαν διὰ γράφου ὅλα καὶ αὐτὸς τὰ / στέργειν καὶ τὰ βεβαιώνει πὼς εἶναι βέβαια
 καὶ ἀμετάτρεπτα ὥσπερ καὶ ὁ ἀδελφός / τοῦ ὁ μισέρ 'Ιάκωβος τὰ ἔστερξε καὶ τὰ
 στέργειν καὶ τὰ βεβαιοῖ ἐδῶ παρὼν ἀκόμα / λέγειν ὁ μισέρ Πόλος εἰς ὅ,τιν ἐχάρισεν
 καὶ ἐπουρκοδότησεν τῶν τριῶ ἀδελφιῶ Κυ / ριακῆς Γεωργιλᾶ 'Ερήνης ὁ ἀδελφός
 τοῦ 'Ιάκωβος ὅλα τὰ στέργειν τὰ βεβαιοῖ καὶ / ὁ αὐτὸς Πόλος ποιοῦσιν δὲ τὸ παρὸν
 σούλφι ἢ γράμματι συνδεστικὸν ὁ θεῖος / Πόλος μὲ τὰ τρία ἀνήψια μένοντας ὁ
 θεῖος στερκτός καὶ ἀνεπαμένος εἰς / τὰ πάντα ποὺ δηλοῖ τὸ παρόντι γράμματι καὶ
 τὰ ἀνήψια οὕτως μένοντας τὰ / μέρη στερκτὰ καὶ ἀναπαμένα καὶ τὰ ἐξῆς +++

/ — 'Ιάκωβος Γοργογύρης βεβαιώνω —

/ — Κωνσταντῖνος ὁ Κόκκος διὰ κορμὶ τῆς γυναικὸς μου / Κυριακῆς στέργω καὶ
 βεβαιώνω τὰ ὅσα δηλοῖ τὸ πα / ρόντι γράμματι:—

/ — Γεωργιλᾶς Καλαβρός στέργω καὶ βεβαιώνω τὰ ὅσα δηλοῖ τὸ παρόντι γρά-
 / μματι.

/ — Πόλος Γοργογύρης στέργω τᾶνωθε —

/ — 'Ερήνη ποτὲ Νικόλα Καλαβροῦ στέργει καὶ βεβαιώνει τὰ ἄνωθεν διὰ χει / ρὸς
 κάμου Νικολάου ἱερέως Παξιμάδη —

/ — Γεώργιος ἱερεὺς 'Αμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας μάρτυρας:—

/ — Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθε —

/ — Φιλιππῆς Κωστατῇ Μαροῦ μάρτυρας
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

237

Κουντουβερνία

φ. 134^Γ

/ Φ 138

/ [+ 1682/ ἐ]ν μηνὶ Ἰουνίου 11/ τὴν σήμερον πέφτου εἰσὲ συνμπίβασιν κουντου-
βερνίας ὃ τε / [ἄ]φέντης παπᾶ κύρ Πέτρος Κυνηγὸς με τὸν υἱόν του τὸν κύρ Ἀνε-
γνώστην τὸν Δημητρά / κην καὶ ἀφήνει του εἰς τὸ χέρι του τὸ χωράφι ὅπου ἐπά-
κτωσεν ἀπὸ τῆ μητέραν του / νὰ τῷχην καὶ νὰ τὸ κρατῇ κουντουβερνικὸν νὰ τὸ
κάνη καὶ νὰ τὸ καλλιεργᾷ εἰς τὴν ὥραν / του κατὰ τὴν τάξιν τῆς γεωργοσύνης καὶ
εἰς τὴ νιτράδα ὅπου ἤθελε ξαπεστείλῃν ἃ / φέντης ὁ Θεὸς εἰς τὸ χειμωνικὸν βγά-
νοντας τὸ βοῖβονταλίκιν τὸ ἀποδέλοιπον νὰ γίνε / ται τρία μερδικὰ νὰ παίρνῃ ὁ
Δημητράκης τὰ δύο μερδικὰ καὶ ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸ / ἓνα καὶ νὰ πένμπη τὴν
μπάρτη τοῦ Δημητράκην εἰς τὸ σπίτιν του με ἐδικές του ἔξοδες ὁ ἄ / φέντης ὁ παπᾶς
εἰς δὲ τὸ καλοκαιρινὸ νὰ τὸ μοιράζου εἰς τὴ μέσην εἰς δὲ τὴν ἐφετεινὴ / χρονιὰ ἐπειδὴ
καὶ νὰ τῷχην καλλουργία ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς εἰς τὴ νιτράδα ποὺ ἔρχε / ται νὰ σπαρθῇν
νὰ παίρνῃ ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς δυὸ μερδικὰ καὶ ὁ Δημητράκης τὸ ἔ / να διὰ τὴ χρο-
νιὰ ὅπου κατεβαίνει εἰς δὲ τίς ἀποδέλοιπες χρονιές νὰ γίνεταί ὡς / ἄνωθεν γράφομε
καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ ὁ Δημητράκης νὰ τὸν ἐβγάλῃ ἀπὸ τὸ ἄνωθεν πρᾶμα ἕως οὗ
ὅπου νὰ τὸ κρατῇ κατὰ τὴν μπακτωσίαν του περὸν νὰ τὸ κάνη κα / λὰ καὶ νοικο-
κυράτα τὸ ἄνωθεν χωράφι εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀπογράφοντας / καὶ ὁ ἴδιος
Δημητράκης ὑπὸ χειρὸς του εἰς ἀσφάλεια.—

/ — Δημήτριος Κυνηγὸς στέργω τὰ ἄνωθε —
/ — παπᾶ Νικολὸ Μοσχόπουλος μάρτυρας
/ — Κωνσταντῆς Μπάφος μάρτυρας
/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.*

/ — 1700/ Ὀκτωβρίου 15/ ἐνεφανίστην ὁ εὐλαβέσταντος παπᾶ κύρ Πέτρος Κυ-
νηγὸς με τὸν υἱόν / του τὸν Δημητράκην καὶ δώνειν ὁ ἄνωθεν παπᾶ κύρ Πέτρος
τὰ τριάντα τρία ρεάλια του κούν / του τοῦ Δημητράκη διὰ τὴν μπακτωσία ὅπου

* Ὁλόκληρο τὸ ἄνωτέρω κείμενο ἔχει διαγραφεῖ.

